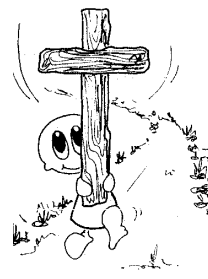

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2018. szeptember 23-30.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 25. vasárnap: Pietrelcinai Szent Pio)

1./ **Ma**, az őszi napéjegyenlőség napján **emlékezünk** a lélekbe látó misztikus, Pietrelcinai Szent **Pio** kapucinus **atya halálának 50. évfordulójára**.

2./ **Ma de. 10** órakor a kőbányai Szent László-kórus előadásában elhangzik F. **Schubert: C-dúr mise**, Kersch: Dextera Domini és Elgar: Ave verum.

3./ *Csütörtök* Páli Szent Vince, *szombat* Szent Mihály arkangyal, *jövő vasárnap* Szent Jeromos és a Szentírás ünnepe lesz. 10-kor búcsú Rákoshegyen.

4./ Az *adoremus* októberi száma átvehető a sekrestyében. Az esti szentmisek októbertől már újra a téli rend szerint, 18 órakor kezdődnek. Vasárnapokon két szentmise lesz továbbra is: reggel 8 és de. 10 órakor.

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 19 h G +Lesti László férj és édesapa (1. évf.) **É**

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP: Pietrelcinai Szent Pio; szeptember 23.

8 h G +Ludányi Kálmán főplébános (24. évf.) **É**

9 h G *Tanka Boglárka keresztelője* **CS**

10 h G Ad int. ord.; +Borbála, vmint élő és +családtagok **K**

Hétfőn és még e hét keddjén nincs szentmise!

Szerda 7 h SZL Ad int. ord. **CS**

Csütörtök 19 h G +Papp Mihály és neje Margit, vmint élő családtagjaik **É**

Péntek 7 h +Leindler Jánosné Ilona OB. (aug. 31-én temettük) **É**

11 h +*Tóth Béla temetése a péceli református temetőben* **É**

12 h +Almási Erzsébet OB **É**

13 h +*Almási Erzsébet temetése a péceli katolikus temetőben* **É**

Szombat 15.30 h *Gilányi Zsolt és Kiss Mónika esküvője* **É**

19 h G Hálaadás házassági évfordulón (+József és élő Katalin) **É**

ÉVKÖZI 26., SZENTÍRÁS-VASÁRNAP: Szent Jeromos; szeptember 30.

8 h G A Krusek-család +tagjai **É**

9 h G *Kerekes Emili és Kis Levente keresztelője* **CS**

10 h G A Hajcsik- és a Rátkai-család élő és +tagjai **É**

50 ÉVE HUNYT EL PIETRELCINAI SZENT PIO ATYA

„Ó, Uram, múltamat irgalmasságodba, jelenemet szeretetedbe, jövőmet gondoskodásodra bízom.”

1887. május 25-én született Pietrelcina olasz mezővárosban. A keresztségben a Ferenc nevet kapta. Fölcseperedvén szülei bárányait legeltette, és közben a szentolvasót imádkozta. Kötelességtudó, csöndes, szófogadó fiú volt. Tudatosan és szorgalmasan készült a kapucinus szerzeteséletre. Reggelente gyakran szentmisén vett részt, esténként pedig szentséglátogatást és –imádást végzett.

Az ördög már kiskorától zaklatta. Kísértéseire önostorozással választott. Élete fő célját egy barátjának írt levelében így foglalta össze: „Mindenkinek barátja akarok lenni”. Nagybátyja –szülei készséges beleegyezésével- támogatta a szerzetessé válás útján. 1903-ban lépett a morconeai novíciátusba, ahol a *Pio* (a.m. jámbor, hívő) nevet kapta. Hűségesen követte a rendi szabályokat és törekedett a tökéletességre. 23 éves korában pappá szentelték, melyre így emlékezett: „Amikor ma a szeretet misztériumában remegő kézzel fölemeltek, hadd legyenek Veled együtt és Érted, ó Szentséges Főpap, a világnak út, igazság, élet és tökéletes engesztelő áldozat!”

1911. szeptember 7. óta kezein megjelentek Jézus sebei, majd 1915. október 10-én láthatóvá váltak testén Krisztus további sebei, amelyek hétről hétre kiújultak, így elszenvedte Jézus megostorozásának és töviskoronázásának gyötrelmeit. Rövid katonai szolgálat után ismét a kolostorban élt. 1918. szeptember 20-án egy titkos jelenség átszúrta a szívét, nagy kínokat okozva. Ezt is tudatosan vállalta, hogy az Úr őt sújtsa büntetésekkel a bűnösöknek irgalmazva. Megkapta a lélekbe látás és a bilokáció különleges kegyelmét: sokszor elfeledett vagy elhallgatott bűnökre is emlékeztette nagyszámú gyónóit, és egyszerre két helyen is jelen volt, pl. Mindszenty kardinálisnál a börtönben. A kétszínűeket leleplezte, a kilétüket leplezőket fölismerte; kemény volt velük. A lelkek igazi orvosaként gyógyított, vigasztalt, erősített vagy fedett, és megmutatta a helyes utat a gyöngéknek és kétkedőknek. Alázatos maradt minden mellőzöttség, nyilvánosságtól való eltiltás, meg nem értés dacára. 1961-ban óriási tömeg ünnepelt vele aranymiséjén. Testileg megrokkant, de lelkiereje nem hagyta el. Utoljára 1968. szeptember 22-én mutatta be a szentáldozatot, hogy előkészüljön a Megváltójával való másnapi találkozására, mely 23-án hajnalban be is következett. Testéről eltűntek stigmái. Százezren, 8 km-kísérték voltak a temetésén. II. János Pál 1999-ben boldoggá, 2002-ben szentté avatta.

